Ч. 189. Четвер 5 вересня (23 серпня) 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полуднї.

Редакция і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Реклямациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Подорожи пануючих. — Події в Росиї. — Вісти з Марокка. — Убите великого везира в Персиї.

Цар росийский виїхав сими днями з родиною в подорож на води фінські. Побут царскої родини на тих водах потреває три тиждні. До місцевости Берке, де цар задержить ся прибула для стереження царского корабля окрема дивизия торпедовцїв. — Берлиньска „Post" доносить, що єсть цїлком певною річию, що цїсар Вільгельм скористає з нагоди ювилею шістьдесятьлїтного правлїня цїсаря Франц Йосифа I. і зложить заприязненому монархови лично свої желания. В дружині, супроводжаючій цїсаря Вільгельма буде і канцлер Більов. То донесенє берлиньскої часописи єсть о стілько передчасне, що взагалї у Відни доси ще не знають, в яких розмірах схоче цїсар Франц Йосиф обходити свій ювилей і чи з тої нагоди приїдуть до Відня які пануючі або члени заграничних дворів. — Daily Express доносить, що справа стрічи цїсаря Вільгельма з президентом францускої републики Фалїєром була предметом живої дискусиї в найвисших кругах. Коли прийде до тої стрічи то завершить ся остаточно будова тривкого европейского мира, котрої творцем єсть анґлїйский король Едвард VII.

В Росиї переводять ся тепер правибори виборців до думи. О скілько з дотеперішних донесень можна здогадувати ся, побіда при виборах припаде сторонництвам уміренним, а социялісти і партиї революцийні полишать ся в меншости.

З Одеси доносять про новий погром жидів. Именно від трех днів мають допускати ся члени „Союза істінно русскіх людей" завзятих нападів на жидів. Нападають на переходячих улицею і хто не погибне від ножа, паде від револьверової кулї. Доси погибло кількадесять жидів, а тяжко ранених числять вже на сотки. Жидівскі склепи рабують і дуже богато жидівских родин утїкла з міста. Серед населеня Одеси заволодів переполох і утворено приватну орґанїзацию для охорони жидів перед нападами. Доносять о тім до Berliner Tagblatt-у, але здаєть ся, що то донесенє пересаджене, бо инші часописи не потверджують єго.

До францускиx часописий доносять з Танґеру, що всї гірскі племена в Марокку получила ся з Райсулїм, котрого сили дуже збільшили ся. Француский мінїстер війни приготовлює войска. Сими днями перервано телєґрафічне полученє Танґеру з заграницею і в місті побоюють ся нападу Райсулїого. — Wiener Allg. Ztg. доносить, що віденьскі полїтичні круги одержали з Танґеру вість, що старий султан Абдул Азіс має намір удати ся до держав з просьбою, аби взяли єго в оборону. Однако рівночасно хоче султан заявити, що буде користати з войскової помочи виключно Франциї і Іспанії. Коли би султан Абдул Азіс перевів свій намір, утворилось би в Марокку нове полїтичне положенє именно таке рішенє султана рівналось би відреченю Марокка від державної самостійности і султан мусів би значно розширити ухвали конференциї в Альґесірас, коли би хотів признати Франциї і Іспанії більші права, як їм признали ухвали тої конференциї. — Іспаньскі часописи доносять, що іспаньска ескадра в Більбао одержала приказ удати ся на води марокканьскі.

З Тегерану наспіла вість, що на перского великого везира, коли він виходив з парляменту напанено і убито єго та що з тої причини побоюють ся в Персиї розширеня загальної анархії. Убите перского великого везира має без сумнїву полїтичний підклад. Звістно, що в послїднім часї прийшло між шахом а парляментом до завзятого спору і можна здогадувати ся, що якийсь загорілий сторонник опозициї убив везира. Однако треба і на то зважати, що в послїдних часах збули ся й инші важні події, які на настрій перского населення могли

Куфер помершого.

Давними часами було у Франциї дивне право спадщини, зване „droit d'aubaine" (дроа д'обен). Коли якийсь чужинець помер в границях францускої держави, то спадщина по нїм або готівка з продажи тої спадщини переходила на короля францускового. Аж велика револуция, котра повалила королївство як і одно инше, усунула й се старе право.

В часї, коли панував король Людвик XVI., у вересни року 1778, помер нагло від удару на мозок в гостинници „під почтою" в місті Шальон якийсь вже постарший Швайцар. З єго паспорту довідали ся єго повного имени і місця приналежности та й дали туди знати з тою примїткою, що річи, які остали ся по помершім, в котрого мошонцї знайшло ся лиш 48 лїврів, будуть продані на покрите коштів похорону і инших належитостий. Скоро би щось лишило ся, то після обовязуючого у Франциї права припаде то королеви і піде до єго приватної каси.

Із Швайцариї наспіла небавком урядова відповідь, що помершний єсть торговельником не конче доброї слави і був майже завсїгди в дорозї. Свояків або когось иншого, що мав би право до спадщини, не полишив. Против законного розпорядженя єго майном у Франциї не має єн нїчого сказати і уважає ся справу за залагоджену.

В кілька недїль опісля продавано на публичній лїцитациї в Шальонї між многими иншими річами також і тих трохи, що лишили ся по Швайцарі: якесь одїне, кілька штук біля, старий срібний годинник зі срібним ланцушком та ще кілька инших меншої вартости дрібниць а відтак ще й єго порядний подорожний куфер, котрий був обитий шкірою з морских псів і обкований грубими зелїзними пасами. Якась молода кравчиня, котрій той куфер міг був дуже придати ся, давала за него 9 лїврів і остаточно добила торгу.

Коли Клявдина Бріне — так називала ся тота кравчиня — прийшла відтак до свого помешканя і добре придивила ся тому куфрови, відкрила случайно, що він має подвійні стїни, між котрими знаходить ся вузке порожне місце. Можна собі подумати, яка то була для неї несподїванка і як она дуже втїшила ся, коли в тій тайній кривцї знайшла 160 дорогоцїнних золотих дамских годинників, кождий в картоновім пуделочку і обложений добре ватою. Тоті годинники — як то можна було пізнати по фабричних значках па кувертах годинників із середини — походили із женевских і найенбурґских фабрик, а помершний очевидно перепачкував їх в той спосіб в своїм куфрі до Франциї, щоби не платити за них великого мита.

Панна Клявдина не мала передовсім нїчого пильнїйшого як лиш причепити собі найкрасший з тих многих дамских годинників, бо такої пожиточної дорогоцїнности она ще нїколи в своїм житю не мала. Прочі годинники хотїла продати і в той спосіб придбати собі красне віно а тим остаточно може й хорошого нареченого.

Длятого також і зовсїм не таїла ся зі своїм щастєм а за кілька годин знали вже о тім в цїлім місті. Наслїдки того були такі, що королївский комісар, котрий урядово займав ся справою спадщини по помершім Швайцарі, явив ся чим скорше у неї і забрав пачкарский куфер разом з перепачкованими годинниками — як тих 159 так і той один, найкрасший, котрим она вже була прикрасила ся.

Панна Клявдина, обурена тим до найвисшого степеня, протестувала енерґічно против такого поступуваня, бо куфер єсть її правною, чесно набутою власностию а тим самим і той скарб, який в нїм найшов ся. Але на її протест нїхто не зважав. Тодї написала она власноручно дуже ориґінальну просьбу а заразом і жалобу, в котрій зовсїм свобідно і основно розповіла справу, і то письмо вислала просто до короля.

Її просьба дістала ся разом з другими насамперед до рук чотирох кабінетових радників, котрим було поручене розслїджувати того рода письма, і тоті чотири панове, розважнивши зріло справу Клявдини Бріне були чотиракої гадки. Один був того погляду, що тота, котра купила пачкарский куфер, не має нїякого права до годинників, які там знайшли ся. Другий радник доказував противно, вказуючи на то, що вже були подібні случаї. Третий був за тим, щоби знайдені годинники дати королеви, але щоби тій, котра їх знайшла, визначити якусь малу нагороду. Подібної гадки був і четвертий, з тою лиш ріжницею, що він показав ся великодушнїйшим, бо доказував, що тій, котра знайшла, належить ся зовсїм справедливо досить значна заплата, може навіть

вплинути підбурюючо, а то турецко-перский граничний спір і російско-анґлійский договор, уладжуючий інтереси обох тих держав в Персиї. Але коли би той договор і викликав занепокоєнє в Персиї, то з другої сторони єсть він запорукою, що заколоченє спокою в тім краю не переступить границь єго і не буде мати відгомону в міжнародній політиці, бо в інтересї обох держав, Росиї як і Анґлії, лежить аби в Азиї заволодів спокій і аби тамошні відносини уложили ся в мирний спосіб. Договор той єсть отже благодатию для загального сьвітового мира.

Новинки.

Львів, дня 4-го вересня 1807.

— **Доповняючі вибори до сойму краєвого**, які відбули ся вчера, дали досить характеристичний висліди: У Львові, де було 16.000 управнених до голосованя виборців віддано в 6 салях 1690 голосів; з того одержав президент міста Цюхціньский 1684 голосів і вибраний послом. По однім голосі дістали віцепрезидент Найман, др. Рутовский, др. Дверницкий, др. Лісевич. — В Збаражи голосувало 146 виборців, з чого 78 голосів одержав Андрій Шміґельский, селянин, социяльний демократ і вибраний послом; єго контркандидат Михайло Григоращук одержав 68 голосів. Шміґельский єсть отже першим социялїстичним послом в галицкім соймі. — При виборі в турчаньскім повіті голосувало 139 виборців; з того одержав 113 голосів др. Йосиф Ганчаковский, начальник суду в Отинії і вибраний послом; єго контркандидат, др. Дамян Савчак, б. член Видїлу краєвого одержав лиш 9 голосів, а прочі були розстрілені. — При виборі з більшої посїлости жовківского округа вибрано одноголосно віцепрезидента палати послів проф. дра Станислава Старженьского.

— **Відзначеня.** Президия ц. к. Намістництва признала п. Михайлови Сіякови, управителеви 2-кл. школи в Ляшках мурованих, за 40-лїтну вірну службу почетний медаль, установлений з нагоди ювилею 40-лїтного пановання нашого Монарха.

— **Краєва Рада шкільна** затвердила вибір: О. Фрончкевича, директора ґімназиї в Бережанах, на заст. предсїдателя окр. ради шк. в Бережанах, Гната Соханика, о. Олекс. Зачківского на відпоручників повіт. ради до окр. ради шкільної в Збаражи і о. Мих. Вальницкого на духовного члена гр.-кат. обряду до окр. ради шк. в Косові; іменувала дра Р. Шмідера суплєнтом в ґімназиї в Бродах; перенесла суплєнтів: Ром. Хобжиньского з V до II ґімназиї у Львові, Стан. Гречка з Бродів до V ґімн. у Львові а Брон. Гавла з польскої ґімназиї в Перемишли до жіночої учит. семінариї в Перемишли.

— **Дрібні вісти.** Посьвяченє дому „Бесїди" в Самборі відбуде ся не 21 але 15 вересня с. р.— Чутка, мов би то в мармароскім комітатї на Угорщині появила ся холера т. зв. нострас" єсть — як доносить угорске бюро кореспонденцийне — зовсїм безосновна. — Генер. інспектор армії, ґенерал Альборі зложив з нагоди свого ювилею 10.000 кор., з котрих відсотки мають бути що року в день 18 серпня розділювані межи найлїпших підофіцирів.— Йосифови Вуйцікови в Терноноли втекла жінка Анна забравши єго річи з собою. Зажурений муж зателеґрафував до львівскої поліциї коротко: Придержати! — В Станиславові повісив ся ученик VI кл. ґімназ. не здавши поправки з латини. Нещасливий бідачиско ходив вже 2 роки до тої самої кляси. — У Львові перебуває майор 3-го полку анґлійских драґонів, котрий приїхав на маневри кавалериї, які тепер відбувають ся. Крім него мають приїхати ще 2 анґлійскі офіцири. — В Чернівцях помер ректор черновецкого університету др. Василь Ґаїна, професор доґматики. — В селї Лемберґ (себто у Львові) в західних Прусах вдарив грім в церков підчас богослуженя і убив 4 людий, 16 поравив тяжко, а церков запалив. В церкві мало відбувати ся якраз богослуженє з нагоди ювилею 400-лїтного єствованя того дому божого.

— **Вписи** до Висшого Інститута музичного у Львові відбувають ся в льокали тов-а при ул. Вірменьскій ч. 2 I поверх (вхід через подвіре на право) щодень від год. 11—12 перед пол. і від ½ до 3 до ½ 4-ої спол., де інтересовані можуть засягнути близших пояснень що до оплат і пр. Вписи тревати будуть до 15 вересня, почім зараз розпічне ся наука.

— **Необачний.** З будови при ул. Пекарскій вкрав робітник Віктор Вірт тачки і бочку цементу. Бочку вложив на тачки і повіз за личаківску рогачку, де єї продав. Необачний не зважав на то, що з діравої бочки сипле ся цемент на дорогу і лишає слїди. По тих слїдах вислїджено злодїя і віддано до поліцийного арешту.

— **Новий склад „Народної Торговлї".** Отсим подаємо до відомости, що з днем 5. вересня отвираємо вісїмнайцятий склад нашого стоваришеня а то в місті Мостисках. Віддаючи сей склад до ужитку П. Т. Публики просимо о підпиранє наших змагань численними закупнами своїх потреб, а ми доложимо всяких заходів, щоби купуючих так добірним товаром як також охочою і точною обслугою вдоволити. Просимо також околичних властителів крамниць, щоби з повним довірієм віднесли ся до заряду сего нашого складу в Мостисках, де найдуть потрібний їм товар в совісній цінї і всяку пораду що до крамничного діловодства. — Численні приступленя в члени нашого стоваришеня так з Мостиск як також з охрестности спричинили відкритє сеї філії, тож сподїваємо ся, що знайде она там щиру і загальну піддержку як зі сторони Впв. Членів, так зі сторони Впв. Публики взагалі, а се буде заохотою для нас до дальшого розширюваня філїи наших філій. Відкритє складу попередить богослуженє в парохіяльній церкві о год. 8 рано і водосьвятє в льокали. — *Дирекция Народної Торговлї.*

— **Неаби яку несподіванку** застав п. Брайтмаєр властитель каварнї і реставрациї в „Народнїй Гостинници" зайшовши онегди вечером до своєї пивниці в тім же будинку. Там побачив він свого наймита, Твердохліба, сплячого твердим сном а коло него порожну фляшку з доброго коняку. Збуджений Твердохліб признав ся, що єго завів туди відправлений день перед тим кухар Лісовский, котрий з жалю по утратї служби хотів бодай добре упити ся коштом свого службодавця а до товариства запросив собі єго. П. Брайтмаєр провірив тодї свої запаси в пивници і переконав ся, що єму бракує богато фляшок. Повідомлена о тім поліция арештовала Лісовского в домі якоїсь Анни Яблоньскої в хвили коли він в численнім товаристві запивав ся там шампаном. Підчас ревізиї в помешканю Яблоньскої знайшла поліция сїмнайцять фляшок лїкеру, а пятнайцять шампана по части ще повних а по части вже порожних. Крадежі лїкеру і вина допускали ся Твердохліб, Ігнатий і Йосиф Лісовский та ще четвертий спільник, котрого доси не вислїджено.

— **Небезпечного божевільного** арештувала онегди поліция і відставила єго до комісаряту II. части міста в цїли відвезеня єго до заведеня божевільних. Єсть то якийсь Вольблюх родом з Москви, котрий кинув ся на одного з дорожкарів при ул. Кароля Людвика і покусав єго. На крик перепудженого дорожкаря прибіг поліциян на поміч, але Вольблюх кинув ся й на поліцияна та й єго покусав; аж при помочи другого поліцияна удало ся єго опанувати і відставити до комісаряту.

— **Нещаслива пригода.** Вчера на ул. Лазаря стала ся пригода, котра повинна бути осторогою для всіх, що любують ся в шпорті на колесї. З гори від цитаделї їхав на ровері фірер пятої компаниї 30 полку і пустив ся шаленою їздою з гори в долину. На нещастє надбігла в ту пору 3-лїтна дївчинка, донька п. Пашковского, урядника міского заведеня електричного; бідна дитина впала на землю, зломила собі палець і потовкла ся сильно. Ще більше нещастє стрітило самого фірера. Він не міг вже видко здержати ся в шаленій їздї, впав з цїлої сили на ріг паркану реальности заведеня сьв. Лазаря, від ул. Ходоровского і вдарив ся так сильно, що облитий кровю впав без памяти на землю. Нещасливий розбив собі голову аж до крови і зломив праву руку так, що аж кість вийшла на верх. Небавком прийшло з касарнї кількох вояків і забрали єго на цитаделю, звідки опісля возом санїтетів відставлено єго до шпиталю.

— **Американьскі міста.** Коли би хтось спитав, в якім краю лежить якесь місто, то ледви чи міг би він дати на то зараз докладну

і половина а вже що найменше одна третина вартости.

Позаяк не могли згодити ся, то постановлено предложити справу найбільше в нїй інтересованому, а то самому королеви. Так і стало ся. Двайцять чотиролїтний тодї король Людвик прочитав тоті чотири всілякі гадки а відтак, зацікавлений тепер ще більше, ще й уважнїйше оріґінальну просьбу кравчині, котрої стилїстичний спосіб так єму подобав ся і так єго розвеселив, що він прочитав єї королевій, з чого тота немало насьміяла ся.

— То якась дуже енерґічна кравчиня! — відозвала ся Мария Антоанета, сьміючись.

— Подобає ся тобі? — спитав король у веселім настрою.

— Дуже! Менї таки справдї здає ся, що она зовсїм в праві. Богиня щастя, Фортуна сприяла їй, а ти поправдї не повинен нищити добрих намірів богинї.

Людвик XVI. подумав хвильку над тими мудрими словами своєї жени і таки мусів їй признати, що она добре каже. — Справа дійстно трохи неясна — сказав він. — Чотирох моїх радників, самі здібні правники мають о тім чотири всілякі погляди, а droit d'aubaine єсть по моїй сторонї.

— Так, але тодї бідна Клявдина Бріне з Шальон не мала би віна та й не дістала би може нїякого відповідного нареченого!

Таки справдї так, то рішає. Отже я зрікаю ся годинників, відступлю їх їй длятого, що то якась сумнївна справа і неясна. Таким способом не буду мати на совісти нїякого несправедливого вчинку. Без тих пару тисячів лїврів можу прецї легко обійти ся, а они для енерґічної і розумної молодої дївчини в Шальон дуже великої ваги.

— Славно! — відозвала ся вдоволена королева і аж сплеснула в долонї а відтак сердечним поцїлунком відвдячила ся своєму молодому мужеви.

Отже справа рішила ся в користь Клявдини Бріне. Она триюмфувала славно над комісарем і сьміяла ся з єго трохи сердитої міни, коли він мусів віддати їй назад кифер зі всїма годинниками.

Але тепер в додатку зголосила ся ще й власть митова та і зажадала, щоби Клявдина заплатила мито від годинників, бо они привезені із заграницї.

З цїлою рішучостию оперла ся молода дама тому жаданю. — Не заплачу анї сотика! — відозвала ся она. — Я годинників не перепачковувала, та й не буду за них платити. Чому на границі лїпше на них не уважали?!

Урядник митовий доніс о тім своїй начальній власти, котра справу добре собі розважила і остаточно прийшла до переконаня, що против молодої кравчині не можна нїчого вдіяти.

Всї годинники з виїмкою того, котрий вибрала для себе, продала за звиш 13.000 лїврів.[1] Таким способом роздобула она собі вже хороше віно.

Не ставало їй ще лиш нареченого. Але й той борзо знайшов ся, іменно якийсь молодий запопадливий адвокат, котрий в цїлій сїй справі був єї дорадником.

Потомки їх живуть ще й нинї в Шальонї а у них стоїть пачкарский куфер на найпершім місци в старій коморі з ломотєм на подї, підчас коли панї дому все ще носить годинник енерґічної прабабки.

---

[1] Лївр, стара француска монета, уживана до 1796 р., мала трохи більшу вартість як теперішний франк: 81 франків ішло на 80 лїврів, отже 13.000 лїврів значило звиш 15.100 франків або більше менше тільки корон.

відповідь. Одна францускa ґазета радить для того кождому відповідати відразу: „в Америці!“ — а тоді він певно не помилить ся. Американці, бачите, ужили для своїх міст всїх імен старого сьвіта. Рим єсть так само в Америці як і Ліон, Верзаль, Тульон, Москва, Бравншвайґ і многі инші славні міста европейські. Назва Париж приходить в Америці аж 21 разів. Але навіть тих назв старого сьвіта було для Американців за мало і они мусїли оглядати ся за ще иншими та брали їх, звідки лиш дало ся; з біблії старого завіта, з історії, з азбуки всіляких народів, зі всїх літератур і т. д. В Америці єсть 22 міст, що називають ся Альфа (грецка назва букви А), 15 Омеґа (буква О); є міста Фі (Ф) і Епсільон (Е). З біблії є такі назви міст: Бетлеґем, Єріхо, Геброн, Мозес, Абнер, Саламон а кільканайцять є, що називають ся Парадіс (рай). З імен всіляких божків суть такі назви як: Вулькан, Юпітер, Діяна, Озіріс, Ізіс, Один, Фрея; дальше міста з такими назвами як: Ромулюс, Рузвельт, Ксеркcес, Нанзен, Ваґнер і Патті. Латиньські слова як Оптімус, Арміґер, Лябора послужили також за назву для міст. Навіть аритметика мусїла станути в пригоді, бо суть міста, що називають ся Білїон і Мілїярд. Одно місто називає ся „Ça ira“ (Ça ira = „Якось то буде“ — початок французкої революційної піснї з часів великої революції), друге місто називає ся „Ґуднайт“ (Добра ніч) а трете „Адіє“ (з Богом, бувайте здорові).

— **Нещасливі пригоди.** З Качики на Буковині доносять: Син тутешного почмайстра Володислав Венджиховский, в бюрі почтовім обходив ся так неосторожно з фльобертом, що зранив тяжко стоячу побіч експедиторку Людмилу Журовску. — В Бережанах утопив ся в недїлю по полудни в тамошнім ставі золотар Юнґ, котрий приїхав був з Будапешту в гостину до своєї родини. Потопельника видобуто зараз з води, але мимо помочи лїкарскої не можна було привернути до житя. — В Жабю утопив ся підчас купелї в Черемоши Йона Шісель, котрий ледви що недавно тому оженив ся. Нещасливого видобуто зараз з води, але не було кому подати єму відповідної помочи.

Телєґрами.

Відень 4 вересня. „Wiener Ztg.“ оголошує санкцию ухвалених галицким соймом законів в справі побору оплат громадских від алькогольних напитків в громадах Динів, Богородчани, Низько, Радомишль, Косів, Рудник, Гусятин, Зборів, Бучач та зміну закона в справі поборів громадских від алькогольних напитків в Товмачи.

Відень 4 вересня. Нинї рано войскові аташе чужих держав, на запрошене Цісаря виїхали на осїнні маневри до Цельоваца.

Ішль 4 вересня. Є. Вел. Цісар від'їхав о 9 годинї 15 мін. рано на поле маневрів до Каринтиї.

Берлин 4 вересня. В ночи о 12 год. 49 мін. поїзд поспішний ч. 6 вискочив із шин межи стациями Штравсберґ а Рефенде. Висла но туди поїзд ратунковий з лїкарем. — Після дальших вістий поїзд той стоїть в полуминї. Машиніст і 8 подорожних легко ранені.

Фез 4 вересня. (Аґ. Гаваса). Султан покликав проводирів племен до себе. Они орекли, що проголошений султаном Мулей Гафід єсть бунтівником і висказали султанови Абдул Азізови довірє.

Антверпія 4 вересня. Розрухи тревали до пізного вечера. Поліция виступала кілька разів до атаку на шаблї. Страйкуючі підпалили кілька возів з деревом.

Петербург 4 вересня. Засуджених на кару смерти за приготовленя до замаху на царя Никитенка, Наумова і Пуркіна вчера повішено.

Рим 4 вересня. До „Messagero“ доносять з Кастель Ґандольфо, що якась пяна людина їдучи трамваєм зганьбила кардинала Меррі дель Валь, котрий переїзджав повозом. Поліция арештувала пяницю. Значна часть жителїв зробила кардиналови перед вікнами папскої палати, де мешкає кардинал, овацию.

Одеса 4 вересня. Вчера на ул. Прохоровскій товпа незнаних людий дала ряд вистрілів, котрі поранили около 15 жидів. З помежи ранених один помер. На улицях скріплено патрулї. На тійже улици зловлено громаду молодих людий узброєних в револьвери.

Сан Себастиян 4 вересня. Чутка, що лїкар Мур (Moor) з Бордо перебуває тут в цїли виконаня операциї на ішпаньскім короли, єсть неправдива. Розходить ся лиш о дружнє відвідане того лїкаря, котрий обіцяв відвідати короля підчас свого побуту в Бордо.

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа у Львові** дня 3 вересня: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 11.— до 11·20; жито 10·50 до 10·70; овес 7·— до 7·20; ячмінь пашний 7·— до 7·50; ячмінь броварний 8·— до 8·50; ріпак —·— до —·—; льняна —·— до —·—; горох до варення 9·50 до 10·—; вика 0·— до 0·—; боби 0·— до 0·—; гречка —·— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 60·— до 70·—; конюшина біла 50·— до 60·—; конюшина шведска —·— до —·—; тимотка —·— до —·—.

НАДІСЛАНЕ.

Як плекати і доглядати садовину

коли хоче ся мати з неї дохід.

Підручник для властителїв садів, селян, міщан і учителїв. З 21 рисунками в тексті.

Написав **Василь Породко.**

Цїна 50 сотиків.

Можна купити в книгарнях: Тов. ім. Шевченка Ставропигійский і у автора в Коломиї ул. Коперника ч. 24.

— **ТОВАРИСКА ЗАБАВА** — „Розмова цьвітів“. Звістна з своєї рухливости фірма пп. Кавчиньского і Оберского у Львові (ул. Кароля Людвика ч. 7) видала своїм накладом в рускім язиці нову товариску забаву під поданим заголовком. Гадки на 64 карточках, уложив п. Денис Сумик. Видане представляє ся дуже хорошо, а забава займаюча і цікава. Хто купить, не пожалує. Набувати у накладців.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно-европейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·02**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що недїлї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята).

Поїзди льокальні.
До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 до 31 мая, від 1 до 29 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в недїлї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Ловиньского під зарядом І. Надопада. (Телефона ч. 527).